

Salong

Jag påbörjar min resa genom tunnlarna inte blind men oseende. Jag är inte ensam. Bara hungrande efter det återkommande dunket av ljus. Det har ingen mening. Varken upp eller ner. Allting är ändå bara en transportsträcka till något som liknar himmelsblått.

Framme följer jag strömmen. För ett kort ögonblick frestas jag av stolarna. Men tankarna drar mig förbi och kanske ville du säga åt rätt håll. Här lutar glas och blåser vind och min entrébiljett öppnar en godisaffär av tankar och myllrande bokstäver.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AgnesP med Poeter.se id #35149 innehar upphovsrätten